

selv har begrundet den — vil det dog af det ærede Medlems Betænkning ses, at i det, der er Hovedsagen i dette Forslag, Hovedtanken deri, nemlig det at afløse den nuværende Tvang til kirkelig Vielse med borgerlig Ægteforening som almindelig Regel for alle og dertil at knytte kirkelig Frihed, er det ærede Medlem netop fuldstændig enig med det øvrige overvejende Flertal i Udvalget. Der er det kun det ærede Medlem for Vejle Amts 6te Valgtreds, der er uenig med os. Alle vi andre 10 Medlemmer i Udvalget ere enige i denne Lovforslagets Hovedtanke, og jeg tager derfor ikke i Betænkning at sige, at havde vi under vort Arbejde i Udvalget saavel som i Salen staaet over for en Kirkeminister, som havde været enig med de 10 af Udvalgets 11 Medlemmer i denne Forslagets Hovedtanke, og som havde været villig til at tage sin Del af Arbejdet for at føre den frem, vilde vistnok alle, eller i alt Fald de fleste af de nu tilstedeværende Uoverensstemmelse være bundne som Dug for Solen. Nu er det imidlertid ikke Solen, men Nordenvinden, vi have mødt fra den Side, og derfor er Resultatet blevet det, det er. Jeg tør sige dette med saa meget større Sikkerhed, som ærede Medlemmer ved at se paa Ændringsforslagslisten eller ved at gennemtænke disse Ændringer snart ville blive opmærksomme paa, at de allerfleste af dem kun ere af ganske underordnet, ja, jeg tror, at kunne sige redaktionel Natur. Jeg skal f. Eks. nævne, at af de 28 af de 46 Ændringsforslag, som stilles Flertallet, er der kun 3 eller høist 4, som egentlig have reel Betydning, alt det andet er kun Smaating; og om de Ændringsforslag, som foreligge fra Mindretallets Side, vil det samme med Sikkerhed kunne siges, i alt Fald om de fleste af dem; selv det ærede Medlem for Kjøbenhavns 11te Valgtreds (Oljen), der staaer med 11 Ændringsforslag, vil sikkert om de fleste, som dem indrømme, at de ikke ere Forslag, som ere afgørende med Hensyn til hans Tilslutning til Lovforslagets Hovedtanke. Han har jo ellers sluttet sig til os endog i vor Betænkning.

Jeg skal saa vende mig til de enkelte Ændringsforslag, hvor jeg altsaa har at gøre Rede for dem, der ere stillede af Flertallet. Det første er Ændringsforslaget under Nr. 4, det er kun af redaktionel Natur, naar det ses i Belysning af, hvad der allerede nu staaer i Lovforslaget. Jeg ved vel, at der er andre, nemlig et Mindretal under Nr. 3, der vil have, at baade dette Ændringsforslag og den tilsvarende Del af Lovforslaget skulle udgaa; men dette Synspunkt skal jeg vente med at udtale mig om,

indtil de Herreer have begrundet dette. Vort er kun Redaktionsændring af det, der nu staaer. Det næste er Ændringsforslag under Nr. 6, som ligeledes er en Redaktionsændring. Nr. 7, at sidste Punktum af Nr. 4 i § 1 udgaaer, stilles en Udtalelse fra den højtærede Justitsminister ved første Behandling om, at det ikke nu er, som Forslagsstillerne var gaaet ud fra, gældende Regel, hvad der staaer i dette Punktum, at Adoptivforældre og Adoptivbørn ikke maa indgaa Ægtefælskab, før Adoptionsbevillingen er kasseret, og den højtærede Ministers dertil knyttede Udtalelse om, at han ikke fandt Anledning til at indføre nogen ny Bestemmelse her. Da vi jo have ønsket paa ethvert Punkt, hvor det kunde bestaa med vort Hovedformaal, at kunne imødekomme den højtærede Minister, have vi altsaa stillet Ændringsforslaget under Nr. 7. Ændringsforslaget under Nr. 9 er kun en Redaktionsændring. Ændringsforslaget under Nr. 10 er en reel Ændring, det er Forslaget om, at Nr. 6 i § 1 skal udgaa. Ved Nr. 6 bliver der indført i Forslaget den Ægtefælsbetingelse, at Parterne ikke maa have bedrevet Hov med hinanden. Det er jo allerede nu gældende Ret; men vi have alle i Udvalget været enige om, at der ikke var nogen Grund til at opretholde denne Bestemmelse. Naar jeg siger „alle“, mener jeg naturligvis alle med Undtagelse af det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgtreds (Klein), da han jo paa Grund af sit ganske negative Standpunkt i det hele ikke har indladt sig paa at stille Ændringer; men alle vi andre ere enige om, at der ikke er nogen Grund til at opretholde denne Bestemmelse. Selv om man naturligvis, ogsaa naar man staaer over for den nuværende Lovgivning, kun bør forstaa dette Udtryk som egentligt Ægtefælsbrud, selv da mene vi, er der ingen Grund til at opretholde Bestemmelsen, for det første af den Grund, at det efter den gældende Ret er et Forbud, hvorfra der kan gives Bevilling, og hvorfra der altid gives Bevilling, og saa ogsaa af en anden Grund, nemlig at den eneste Garanti, man har for, at denne Betingelse er opfyldt, er Forlovererklæringer. Og hvor kunne andre Mennesker med nogen Troværdighed give Attest i saa Henseende? Af disse to Grunde have vi anbefalet at lade denne gamle Fordring falde. Derfor har man dog ikke givet Pinen ganske fri med Hensyn til dem, som i deres Ægtefælskab forse sig, saa at de skulle kunne tro, at det er en Sag, der alligevel ikke vil komme dem til Glæde, naar de senere, efter at deres nu bestaaende Ægtefælskab er opløst, vil indgaa nyt Ægtefælskab. Thi der staaer i